

بررسی رابطه بین سبک های یادگیری و خودکارآمدی دانش آموزان مقطع متوسطه دوره دوم شهر کرمان

سال تحصیلی ۹۷-۹۶

سعیده خجسته^۱، مینا جعفری ده فارسی^۲

۱- استادیار و عضو هیات علمی گروه علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

۲- کارشناس علوم تربیتی دانشگاه پیام نور، کرمان، ایران

چکیده

مقاله حاضر با هدف بررسی رابطه بین سبک های یادگیری و خودکارآمدی دانش آموزان مقطع متوسطه دوره دوم شهر کرمان سال تحصیلی ۹۷-۹۶ انجام شده است. در این تحقیق با توجه به بررسی رابطه سبک های یادگیری بر خودکارآمدی دانش آموزان، تحقیق حاضر از نوع همبستگی می باشد و از آنجایی که به توزیع ویژگی های جامعه آماری نیز می پردازیم تحقیق از نوع توصیفی پیمایشی نیز می باشد. جامعه آماری این پژوهش را تعداد ۵۳۷ دانش آموز دختر مقطع دهم دوره اول متوسطه ناحیه ۲ شهر کرمان که در سال تحصیلی ۹۷-۹۶ مشغول به تحصیل هستند، تشکیل می دهد. نمونه آماری این پژوهش را ۸۰ نفر از دانش آموزان دختر مقطع دهم دوره اول متوسطه ناحیه ۲ شهر کرمان که در سال تحصیلی ۹۷-۹۶ مشغول به تحصیل هستند، تشکیل می دهد. تعداد ۸۰ پرسشنامه به طور تصادفی در بین دانش آموزان متوسطه دوره اول مقطع دهم توزیع گردید. در این تحقیق از دو پرسشنامه استاندارد در رابطه با سبک های یادگیری کلب (۱۹۸۵) و پرسشنامه خودکارآمدی دانش آموز جینک و مورگان (۱۹۹۹) استفاده گردید. جمع آوری اطلاعات از طریق کتابخانه ای و اجرای پرسشنامه ها به صورت میدانی در بین دانش آموزان دختر دوره متوسطه اول مقطع دهم ناحیه ۲ شهر کرمان که از دو پرسشنامه استاندارد در رابطه با سبک های یادگیری کلب (۱۹۸۵) و پرسشنامه خودکارآمدی دانش آموز جینک و مورگان (۱۹۹۹) که تعداد هر کدام ۸۰ عدد بود توزیع گردید. نتایج نشان داد رابطه مثبت و معناداری بین سبک های یادگیری و خودکارآمدی در دانش آموزان مقطع متوسطه دوره دوم شهر کرمان وجود دارد.

واژه های کلیدی: سبک های یادگیری، خودکارآمدی